

BESLUT

RÅDETS BESLUT

av den 9 juli 2013

om Lettlands införande av euron den 1 januari 2014

(2013/387/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 140.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska kommissionens rapport ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens rapport ⁽²⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska rådets överläggningar,

med beaktande av rekommendationen från de rådsmedlemmar som företräder medlemsstater som har euron som valuta, och

av följande skäl:

- (1) Den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (EMU) inleddes den 1 januari 1999. Vid sitt möte i Bryssel den 3 maj 1998 beslutade rådet i sin sammansättning av stats- eller regeringschefer att Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal och Finland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 1999 ⁽³⁾.
- (2) Genom beslut 2000/427/EG ⁽⁴⁾ fastslog rådet att Grekland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2001. Genom beslut 2006/495/EG ⁽⁵⁾ fastslog rådet att Slovenien uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2007. Genom beslut 2007/503/EG ⁽⁶⁾ och 2007/504/EG ⁽⁷⁾ fastslog rådet att Cypern och Malta uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den

1 januari 2008. Genom beslut 2008/608/EG ⁽⁸⁾ fastslog rådet att Slovakien uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron. Genom beslut 2010/416/EU ⁽⁹⁾ fastslog rådet att Estland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron.

- (3) Enligt punkt 1 i protokollet om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget), anmälde Förenade kungariket till rådet att det inte avsåg att gå över till den tredje etappen i EMU den 1 januari 1999. Denna anmälan har inte ändrats. I enlighet med punkt 1 i det till EG-fördraget fogade protokollet om vissa bestämmelser angående Danmark och det beslut som fattades av stats- och regeringscheferna i Edinburgh i december 1992 har Danmark anmält till rådet att landet inte kommer att delta i den tredje etappen av EMU. Danmark har inte begärt att det förfarande ska inledas som avses i artikel 140.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

- (4) Sverige har genom beslut 98/317/EG ett undantag enligt artikel 139.1 i EUF-fördraget. Enligt artikel 4 i 2003 års anslutningsakt ⁽¹⁰⁾ är Republiken Tjeckien, Lettland, Litauen, Ungern och Polen medlemsstater med undantag enligt definitionen i artikel 139.1 i EUF-fördraget. I enlighet med artikel 5 i 2005 års anslutningsakt ⁽¹¹⁾ är Bulgarien och Rumänien medlemsstater med undantag enligt definitionen i artikel 139.1 i EUF-fördraget. I enlighet med artikel 5 i anslutningsakten för Kroatien ⁽¹²⁾ har Kroatien ett undantag enligt definitionen i artikel 139.1 i EUF-fördraget.

- (5) Europeiska centralbanken (ECB) inrättades den 1 juli 1998. Det europeiska monetära systemet ersattes med en växelkursmekanism som inrättades genom Europeiska rådets resolution av den 16 juni 1997 om införande av en växelkursmekanism i tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen ⁽¹³⁾. Förfarandena för

⁽¹⁾ Rapport av den 5 juni 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽²⁾ Rapport av den 5 juni 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ Beslut 1998/317/EG (EGT L 139, 11.5.1998, s. 30).

⁽⁴⁾ EGT L 167, 7.7.2000, s. 19.

⁽⁵⁾ EUT L 195, 15.7.2006, s. 25.

⁽⁶⁾ EUT L 186, 18.7.2007, s. 29.

⁽⁷⁾ EUT L 186, 18.7.2007, s. 32.

⁽⁸⁾ EUT L 195, 24.7.2008, s. 24.

⁽⁹⁾ EUT L 196, 28.7.2010, s. 24.

⁽¹⁰⁾ EUT L 236, 23.9.2003, s. 33.

⁽¹¹⁾ EUT L 157, 21.6.2005, s. 203.

⁽¹²⁾ EUT L 112, 24.4.2012, s. 21.

⁽¹³⁾ EGT C 236, 2.8.1997, s. 5.

en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen (ERM II) fastställdes i ett avtal av den 16 mars 2006 mellan ECB och de nationella centralbankerna i medlemsstaterna utanför euroområdet avseende operativa förfaranden för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen ⁽¹⁾.

- (6) I artikel 140.2 i EUF-fördraget fastställs förfarandena för att upphäva de berörda medlemsstaternas undantag. Minst en gång vartannat år, eller på begäran av en medlemsstat med undantag, ska kommissionen och ECB rapportera till rådet enligt förfarandet i artikel 140.1 i EUF-fördraget. Den 5 mars 2013 inkom Lettland med en formell begäran om konvergensbedömning.
- (7) Medlemsstaternas nationella lagstiftning, inklusive de nationella centralbankernas stadgar, ska vid behov anpassas för att säkerställa förenlighet med artiklarna 130 och 131 i EUF-fördraget och stadgan för ECB respektive Europeiska centralbankssystemet (ECBS-/ECB-stadgan). Kommissionens och ECB:s rapporter ger en detaljerad bedömning av den lettiska lagstiftningens förenlighet med artiklarna 130 och 131 i EUF-fördraget och ECBS-/ECB-stadgan.
- (8) I enlighet med artikel 1 i protokoll nr 13 om konvergenstkriterier, som det hänvisas till i artikel 140 i EUF-fördraget, innebär kriteriet för prisstabilitet enligt artikel 140.1 första strecksatsen i EUF-fördraget att en medlemsstat under en tid av ett år före granskningen ska uppvisa en hållbar prisutveckling och en genomsnittlig inflation som inte med mer än 1,5 procentenheter överstiger inflationen i de högst tre medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. När det gäller kriteriet för prisstabilitet ska inflationen mätas med hjälp av det harmoniserade indexet för konsumentpriser (HICP) som definieras i rådets förordning (EG) nr 2494/95 av den 23 oktober 1995 om harmoniserade konsumentprisindex ⁽²⁾. För att bedöma kriteriet om prisstabilitet ska en medlemsstats inflation mätas som den procentuella förändringen av det aritmetiska medelvärdet av tolv månadersindexet i förhållande till det aritmetiska medelvärdet för tolv månadersindexet för föregående period. I kommissionens och ECB:s rapporter beräknades referensvärdet som det enkla aritmetiska medelvärdet av inflationen i de tre medlemsstater med bäst resultat i fråga om prisstabilitet plus 1,5 procentenheter. Under ettårsperioden till och med april 2013 beräknades inflationens referensvärde till 2,7 procent, med Sverige, Lettland och Irland som de tre medlemsstaterna med bäst resultat i fråga om prisstabilitet. Dessas inflationstakt uppgick till 0,8, 1,3 respektive 1,6 procent.

Det är befogat att till medlemsstaterna med bäst resultat inte räkna de länder vars inflationstakter inte kan ses som ett meningsfullt referensvärde för andra medlemsstater. Sådana avvikare identifierades tidigare i konvergensrap-

porterna för 2004 och 2010. I detta skede är det befogat att till medlemsstaterna med bäst resultat inte räkna Grekland, eftersom dess inflationstakt och profil avviker mycket från genomsnittet i euroområdet, vilket huvudsakligen speglar de allvarliga anpassningsbehoven och den exceptionella situation som den grekiska ekonomin befinner sig i, och att inkludera Grekland skulle otillbörligt påverka referensvärdet och därigenom kriteriets rimlighet ⁽³⁾.

- (9) I enlighet med artikel 2 i protokoll nr 13 innebär kriteriet om den offentliga sektorns finanser enligt artikel 140.1 andra strecksatsen i EUF-fördraget att medlemsstaten vid tidpunkten för granskningen inte får vara föremål för något beslut av rådet enligt artikel 126.6 i EUF-fördraget om att ett alltför stort underskott föreligger.
- (10) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 13 innebär kriteriet om deltagande i Europeiska monetära systemets växelkursmekanism som avses i artikel 140.1 tredje strecksatsen i EUF-fördraget att kursrörelserna för en medlemsstats valuta ska ha legat inom det normala fluktuationsutrymmet enligt Europeiska monetära systemets växelkursmekanism, utan att allvarliga spänningar har uppstått, under minst de senaste två åren före granskningen. Särskilt ska medlemsstaten inte på eget initiativ ha devalverat sin valutas bilaterala centralkurs i förhållande till euron under denna period. Sedan den 1 januari 1999 ska bedömningen av hur väl växelkurskriteriet uppfylls ske inom ramen för ERM II. Kommissionen och ECB har i sina rapporter bedömt hur väl växelkurskriteriet uppfylls granskat tvåårsperioden till och med den 16 maj 2013.
- (11) I enlighet med artikel 4 i protokoll nr 13 innebär kriteriet om konvergens i räntesatserna som avses i artikel 140.1 fjärde strecksatsen i EUF-fördraget att en medlemsstat under ett år före granskningen ska ha haft en genomsnittlig långfristig nominell räntesats som inte med mer än två procentenheter överstiger motsvarande räntesats i de, högst tre medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. För kriteriet om konvergens i räntesatserna användes jämförbara räntor på tioåriga referensstatsobligationer. För att bedöma i vilken utsträckning kriteriet om räntesatser uppfylls beräknades ett referensvärde i kommissionens och ECB:s rapporter i form av det enkla aritmetiska medelvärdet av den nominella långfristiga räntesatsen i tre av de medlemsstater som hade uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet plus två procentenheter. På grundval av detta uppgick referensvärdet under den ettårsperiod som löpte ut i april 2013 till 5,5 procent.

⁽¹⁾ EUT C 73, 25.3.2006, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 257, 27.10.1995, s. 1.

⁽³⁾ I april 2013 var den genomsnittliga inflationen på tolv månader för Grekland 0,4 % och inflationen i euroområdet 2,2 %, och gapet mellan de två beräknas öka ytterligare under de kommande månaderna.

- (12) I enlighet med artikel 5 i protokoll nr 13 ska kommissionen tillhandahålla de uppgifter som ska användas vid bedömningen av konvergenskriteriets tillämpning. Kommissionen tillhandahöll uppgifter för utarbetandet av detta beslut. Uppgifter om de offentliga finanserna tillhandahölls av kommissionen efter medlemsstaternas rapportering per den 1 april 2013 i enlighet med rådets förordning (EG) nr 3605/93 av den 22 november 1993 ⁽¹⁾ om tillämpningen av det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till fördraget.
- (13) På grundval av rapporter från kommissionen och ECB om hur Lettland fullgör sina förpliktelser när det gäller att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen drogs följande slutsatser:
- a) Lettlands nationella lagstiftning, inklusive den nationella centralbankens stadga, är förenlig med artiklarna 130 och 131 i EUF-fördraget och ECBS-/ECB-stadgan.
- b) När det gäller Lettlands uppfyllande av de konvergenskriterier som avses i de fyra strecksatserna i artikel 140.1 i EUF-fördraget kan följande konstateras:
- Den genomsnittliga inflationen i Lettland under ettårsperioden till och med april 2013 låg på 1,3 procent, vilket är klart lägre än referensvärdet, och den kommer troligen att understiga referensvärdet under de kommande månaderna.
  - Budgetunderskottet i Lettland har på ett trovärdigt och hållbart sätt minskats till under tre procent av BNP vid utgången av 2012. Genom beslut 2013/317/EU av den 21 juni 2013 ⁽²⁾ upphävde rådet på kommissionens rekommendation beslut 2009/591/EG ⁽³⁾ om förekomsten av ett alltför stort underskott i Lettland.
- Lettland har deltagit i ERM II sedan den 2 maj 2005. Vid inträdet i ERM II åtog sig myndigheterna ensidigt att hålla lats inom ett fluktuationsband på ± 1 procent kring centralkursen. Under de två åren före denna bedömning, avvek växelkursen för lats inte från centralkursen med mer än ± 1 % och upplevde inga spänningar.
- Under ettårsperioden fram till och med april 2013 uppgick den långfristiga räntesatsen i Lettland i genomsnitt till 3,8 %, vilket är lägre än referensvärdet.
- c) Mot bakgrund av bedömningen av förenligheten i rättsligt avseende och uppfyllandet av konvergenskriterierna samt med beaktande av de tillkommande faktorerna uppfyller Lettland villkoren för att införa euron.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Lettland uppfyller de nödvändiga villkoren för att införa euron. Lettlands undantag enligt artikel 4 i 2003 års anslutningsakt upphävs med verkan från och med den 1 januari 2014.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Artikel 3

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 9 juli 2013.

På rådets vägnar

R. ŠADŽIUS

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 332, 31.12.1993, s. 7.

⁽²⁾ EUT L 173, 26.6.2013, s. 48.

⁽³⁾ EUT L 202, 4.8.2009, s. 50.